

[Pia Christmas-Møller]

Målsætningen med ATP nedfældet i lovgrundlaget fra 1964 er dengang som nu selvsagt at sikre lønmodtagerne en tillægspension – slet og ret. Det formål trænges med SF's forslag så meget i baggrunden, at det risikerer at drukne i alle mulige andre hensyn, hensyn, der, uanset hvor berettigede de i øvrigt måtte være, intet har at gøre med sikring af den størst mulige forrentning af de indestående midler. Hverken spørgsmålet om spredning af ejendomsretten, arbejdsmiljøforbedringer, efteruddannelse, indflydelse til medarbejderne eller andre spørgsmål vedrørende arbejdsvilkår hører hjemme i denne sammenhæng.

Når bortses fra ideen om, at der ikke skal være nogen overgrænse for, hvor meget ATP placerer i en enkelt virksomhed – det tema blev, som det er sagt, løst før jul – er der to helt konkrete elementer i forslaget. For det første foreslås repræsentanterne for arbejdsgiverne og det offentlige fjernet fra fondsledelsen i forbindelse med sammenlægningen af ATP- og LD-fondene. Vi kan ikke følge hverken baggrunden eller perspektivet for dette indgreb i ATP-fondens hidtidige struktur, som jo hviler på aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.

For det andet foreslås det, at de ansatte i en virksomhed skal have ret til at udøve stemmeretten på fondens aktier, og de skal også have vetoret i forbindelse med placeringen og medbestemmelse ved en eventuel tilbagetrækning af fondsmidlerne. Forslaget indebærer, at forbindelsen mellem kontohaverne, dvs. de lønmodtagere, som har andele i ATP-midlerne, og stemmeretten brydes. Det er efter vores opfattelse et overordentlig betænkeligt princip. Betænelighederne forstærkes af de reelle interesseudsættninger, der vitterlig kan opstå mellem en virksomheds ansatte og de øvrige lønmodtagere, der har del i fondsmidlerne. Vi må på den baggrund også afvise denne del af forslaget.

Da ordførerne for CD og Kristeligt Folkeparti desværre ikke kan være til stede på nuværende tidspunkt, har jeg lovet at meddele, at de på samme måde må afvise forslaget i dets helhed.

Skrumsager Skau (V):

Venstre må også afvise forslaget fra SF. Vi forstår ikke ideen i at samle LD- og ATP-fondene i én stor fond. Jeg tror, SF her glemmer, at LD er en ophørende fond, en fond, hvis midler

i løbet af 30–40 år forsvinder helt og går ned på nul, mens den anden jo nok fortsætter. Jeg ser derfor ikke nogen grund til at slå dem sammen.

Vedrørende repræsentantskabet, som SF foreslår alene skal bestå af lønmodtagere, vil jeg gerne sige som lønmodtager – hvilket jeg altid har været – at jeg føler større tryk ved, at vi også i Arbejdsmarkedets Tillægspensions fondsbestyrelse har arbejdsgiverrepræsentanter, folk, som har forstand på økonomi og på erhvervslivets vilkår, og her må vi på ingen måde glemme, hvad formålet er med Arbejdsmarkedets Tillægspension og med LD. Formålet er at sikre, at lønmodtagerne får en god pension, får nogle gode år, efter at deres arbejdstid er ophørt.

SF foreslår endvidere, at lønmodtagere i en bestemt virksomhed skal kunne sige, at ATP- og LD-midler på ingen måde må komme i virksomheden, de skal altså holdes uden for virksomheden. Jeg ved ikke, om SF også dermed mener, at andre fondsmidler, andre pensionsmidler, ikke må have adgang til en virksomhed, hvis de ansatte sætter sig imod det.

Det, som vi fra Venstre kunne tænke os at gøre i den forbindelse, var fuldstændig at individualisere selve de konti, som lønmodtagerne har både i LD og ATP, så lønmodtagerne individuelt kunne få lov til at udøve stemmeretten i de pågældende virksomheder, hvori de er ansat. Vi er imod det, som SF foreslår: at ATP eventuelt opkøber hele virksomheden, og at der er nogle få lønmodtagere i virksomheden, der sætter sig imod og gennemfører nogle rationaliseringer på virksomheden og beslutter, at her skal der ske en hel masse, som er til gode alene for lønmodtagerne i den pågældende virksomhed. De kan på den måde suge midlerne ud af ATP- og LD-kassen. Det må vi som andre lønmodtagere gå meget stærkt imod, og det er også det, Venstre går stærkt imod.

Hele vejen igennem går Venstre derfor imod disse forslag, og Venstre er enig i det, som arbejdsministeren har sagt, at denne sag er uddebatteret, den klarede vi før jul.

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Bakholt har jo ret i, at det kun er i en vis forstand, tiden har overhalet SF's forslag. Vi har da stadig væk en del tilbage, der vedrører medbestemmelsen, og derfor tror jeg, jeg relativt hurtigt kan gøre mig færdig med det, jeg vil